

- 1) at Mandskabet bliver et alsidigt Udtryk for Landets Befolkning, og
- 2) at det fornødne Antal melder sig.

Ganske vist gør det af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag et Forsøg paa at tilvejebringe en større Alsidighed gennem en forholdsvis Indtegnning fra Land- og Bybefolkningen og en forholdsmæssig Udtagning fra de forskellige Erhvervsgrupper, men denne Hovedregel svækkes gennem Bestemmelsen om, at saafremt Behovet af Mandskab ikke kan dækkes ved forholdsmæssig Udtagelse i en Indtegningskreds, kan man tage det manglende Antal fra andre Indtegningskredse.

Selv efter de stillede Ændringsforslag frembyder Lovforslaget ingen som helst Sikkerhed for, at det fornødne Antal unge Mænd melder sig til Tjeneste. Flertallet forlader sig udelukkende paa *Lønnen* som tiltrækkende Moment, og i saa Henseende er der i Forsvarsministerens Redegørelse (et Underbilag) opstillet Lønninger for Konstabler varierende fra 5 til 6 Kr. pr. Dag og 10 Kr. daglig under Genindkaldelser. Mindretallet finder det baade i økonomisk og anden Henseende uforsvarligt at bygge Antagelsen af Mandskabet til Landets Værn udelukkende paa et variabelt Løngrundlag. Mindretallet maa fastholde den i Grundloven hjemlede Værnepligt som det eneste sikre Grundlag for et tilstrækkeligt og egnet Mandskabs Tilvejebringelse og maa derfor indstille Lovforslaget til Forkastelse.«

Det konservative Mindretal udtalte, »at det konservative Folkeparti altid har været Tilhænger af almindelig Værnepligt og mener sig hermed i Overensstemmelse med Grundlovens § 88, der positivt udtaler, at enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser, som Loven foreskriver. Herved bliver Værnepligten en almindelig Borgerpligt, der principielt skal paahvile alle vaabenføre Mænd. En Lovgivning paa dette Omraade maa ikke stride mod Grundlovsparagraffens Grundsætning om Værnepligt og om *almindelig* Værnepligt. En Lov, der bestemmer, at al Værnepligt ophæves, kan ikke være i Overensstemmelse med Grundloven.

Den almindelige Værnepligt skaber et Udsnit af Folket, hvad ikke med Sikkerhed kan paaregnes efter Ministerens Forslag, selv om der gennem de stillede Ændringsforslag søges bødet paa Manglerne derved. Der er ikke den samme Sikkerhed for, at de indkaldte Styrker virkelig kommer til Stede i samme Forhold eller blot et lignende Forhold, som de findes i Folket, som Tilfældet er under den almindelige Værnepligt.«